

26 Komálovics Zoltán

LÁNY A HÍDON

(Anettnek)

A Setagaya park vizei fölött
Deréig ér a múlt
Üledéke

Egy lány lépdél azálea-csőndben
Madárfüzér fonja szárnyait
Nőisége négy égtája köré

A híd tövében
A keiszeki fehér tömbje
Őrzi az ösvény köveinek lelkét

A nobedán kavics-szőnyegén
A magnóliakert szirmai
Fújja a szél

A délután lassan kanyarog a tóhoz
Csobogása a víz közepében
Mint a szerelem
Elhal és éled

A lány szeme szunnyad
Néma a kert
Szívében a négy égtáj

Ki illeti csókkal azt
Ami a lányban virágzik
És súlypontjában nyílik alant

A Setagaya park vizei fölött
A puha
Azálea-csőndben

ARETHUSZA

27

Argolidban
Ülsz és nézel előre
A lagúnák csendes vizei fölött.

*

Egy barack átváltozása ő.
Szépsége, íze, illata innen ered.
S távozása után is csak ez marad:
Egy köntösről leváló kéz puha barackteste.

Leginkább olyan tünemény,
Aki a valóságban rejti el önmagát,
Hogy rosszkedvünk telét tündöklő nyárrá változtassa.

Szintézis álom és ébrenlét között.
Ezért hiába kötözöd magad, mint Odüsszeusz,
Akár a múlt akár a jövő árbocához.

Jelene mélyébe ránt,
Mert szívében távlatot nem talál
Sem irány, sem előjel.

S ha egy erre a célra készített csónakkal
Megpróbálnád átjuttatni az álomból az ébrenlétbe,
Isten valahol félúton összetörné a csónakot.

Ha az álomba próbálsz visszavinni,
A tulajdonképpeni közegébe,
Akkor Isten a nyomorúság szörnyű viharát zúdítaná rátok.

*

A múltad partja ő.
Ülsz és nézel előre
A lagúnák csendes vizei fölött.